

Plac Młynarskiego Emila

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1972

Opis

Emil Szymon Młynarski (1870-1935) - dyrygent, skrzypek, kompozytor, pedagog. Przyszedł na świat w podsuwalskich Kibartach. Był absolwentem Konserwatorium Cesarskiego Towarzystwa Muzycznego w Petersburgu. Przez trzy lata występował jako skrzypek-wirtuoz, jednak od 1893 roku poświęcił się pracy pedagogicznej. Początkowo uczył w Odessie, w 1897 roku zamieszkał w Warszawie. Tutaj zadebiutował jako dyrygent, prowadząc "Carmen" G. Bizeta w Teatrze Wielkim, co zapewniło mu najpierw stanowisko kapelmistrza a następnie dyrektora muzycznego. Był inicjatorem pierwszych w stolicy cyklicznych koncertów symfonicznych orkiestry operowej - odbywały się one w Sali Ratuszowej, Salach Redutowych i oczywiście w Teatrze Wielkim. Od 1900 roku pełnił obowiązki dyrektora oraz pierwszego dyrygenta tworzącej się właśnie Filharmonii. Do 1907 roku pełnił również obowiązki dyrektora Instytutu Muzycznego, kierując po Zygmuncie Noskowskim klasą gry orkiestrowej. Następnie wyjechał do Wielkiej Brytanii, gdzie najpierw koncertował z London Symphony Orchestra a od 1910 roku przez sześć lat prowadził Scottish Choral and Orchestral Union w Glasgow. W trakcie I wojny światowej znalazł się w Moskwie, gdzie kierował orkiestrą tamtejszego Teatru Wielkiego. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości powrócił do Warszawy, ponownie podejmując współpracę z Filharmonią oraz Konserwatorium, którego został dyrektorem. Od 1919 roku pełnił też taką funkcję w Operze Warszawskiej, przez dziesięć lat wystawiając tu kilkanaście polskich oper i baletów. W 1929 roku wyjechał do Filadelfii, gdzie wykładał na miejscowej uczelni i prowadził orkiestrę symfoniczną. Z powodu ciężkiej choroby po dwóch latach przerwał kontrakt i wrócił do stolicy. Tu ponownie związał się z Operą Warszawską, jednak stan zdrowia nie pozwolił mu na dłuższą współpracę. W swoim dorobku kompozytorskim - utrzymanym w stylu neoromantycznym - miał opery ("Ligia" wg "Quo vadis" Henryka Sienkiewicza, "Noc letnia", "In vino veritas"), koncerty skrzypcowe, liczne miniatury skrzypcowe i fortepianowe a także pieśni. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, Aleja Zasłużonych, 11 grób od strony zachodniej (medalion autorstwa K. Tchorka).

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1972.12.20
